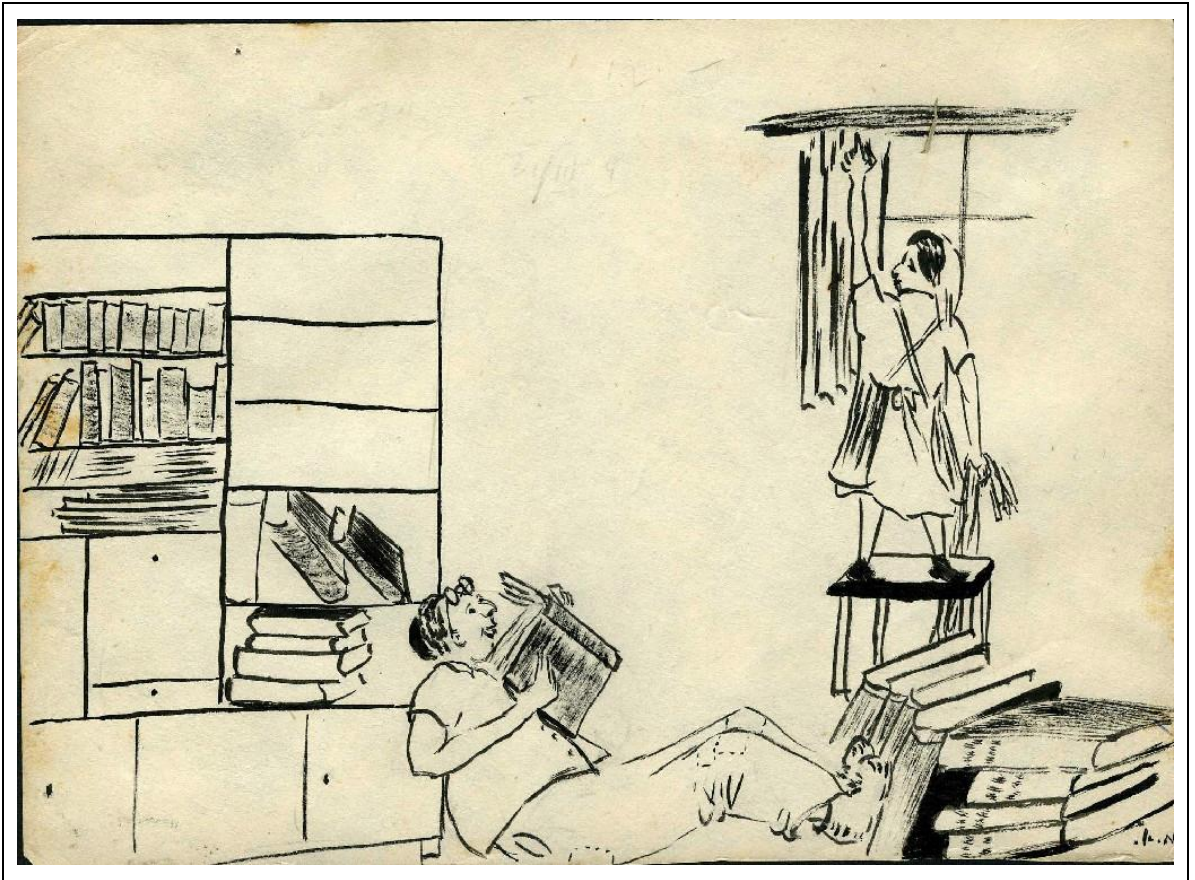

מבית

שבועון קבוצת יבנה

וי בניסן תשפ"א - (19.3.21)

איור של מרים אשר ז"ל

ניקוי פסח

פר' ויקרא

כניסת השבת - 17:29   צאת השבת - 18:29

1449

מסמלת יותר מכל את המעבר בין הימים שקדמו להקמת המשכן לימים שלאחריו. הקרבת העולה לא מותירה "סעודה" למקריב, מכיוון שהיא נשרפת כולה. בכך אפשר להבין את המהפך: לא עוד קורבנות וזבחים שמתבצעים על ידי אישים בעיתות חגיגיות. עתה, משהוקם המשכן, יוקרבו העולות ושאר הקורבנות אך ורק כאן, במועדים קבועים, על פי סדרים קבועים.

ובכל זאת, מדובר בקורבן נדבה. "אדם כי יקריב מכס קרבן לה'" (ויק' א פס' ב'). פרופ' דניאל שרשבסקי, (באתר "929 – תנ"ך ביחד") מעמיק לשאול מהו המניע של המקריב. הוא מצטט מן התוספתא "על מה עולה מכפרת? על מצוות עשה ועל מצוות לא תעשה שיש בה קום עשה". (תוספתא מנחות י" הלכה ג'). ומציע: כשאדם מנסה להתקרב אל אלוקיו – הוא חש רגשות אשם, והפעולה המתאימה עבורו היא לכפר עליהם בקורבנותיו.

האם יש בעולם הרוחני שלנו תחושות דומות? ואם כן, כיצד אנו מתעלים רגשות אלה?

"...ובמעבר חד..." כך אומרים שדרני החדשות לעיתים קרובות. כך אני חשה בפותחי את פרשת השבוע. את הפרשה של השבוע שעבר, אשר סיימה את ספר שמות, סיימנו באווירת קדושה פלאית, המתארת את אוהל מועד אליו איש לא יוכל לגשת, אף לא משה. כבוד ה' ממלא אותנו, ענן ה' שוכן עליו. השבת אנו מתחילים לקרוא את ספר ויקרא, והנה, אותו אוהל מועד הפך ממקום עלום ומנותק למקום הקרבת קורבנות על גבי מזבח... איך אפשר להבין את הפער הזה? אוהל מועד על כל כליו משתנה באחת, והמשרתים בקודש לא רק שיצו להיכנס אליו, אלא יבצעו שם סדר עבודה מוקפד ומדוקדק, עבודה שתאפשר לאדם לעבוד את אלוקיו על ידי הקרבת קורבנות.

לא רק מעבר חד ממצב של רוחניות למצב של "בשריות" יש כאן, אלא גם מעבר מהקרבת קורבן רצוני, אותו נהגו אבותינו להקריב בהזדמנויות חגיגיות – לתורה סדורה ופרקטיקה מחייבת. הרי אנו זוכרים שכבר היו קורבנות ומזבחות, כפי שמצאנו לאחר מתן תורה. ומה התחדש?

בפתיחה לספר "דעת מקרא" מצביע מנחם בולה: עורך הפירוש, על כך שהפרק הראשון עוסק דווקא בעולת התמיד, כיוון שזו

---

1 מנחם בולה ז"ל היה חבר הקבוצה בשנותיה הראשונות, ובכורי הקבוצה למדו תורה מפיו. היה נשוי למרים תבדל"א, אחותה של שפרה רון ז"ל

”ואני תפילתי לך ...”

תפילת מנחה בימות

החול: בשעה 17:50

(לבעלי תו ירוק)

שבת פרשת ויקרא

17:29 - הדלקת נרות. תפילת מנחה –

רבע שעה אחרי הדלקת נרות.

08:30, 06:30 – מניינים ראשון ושני בבית הכנסת.

10:30 - שיעור בבית הכנסת. מלמד - נח חיות.

ובנוסף – במניינים השכונתיים הבאים (לו"ז בתיאום עם אחראי המניינים):

מערבי - רון ברטוב – בשכונה.

מרכזי - עידו עפרוני – בשכונה.

מזרחי - צביקי טסלר –

בערב בבית סביון, בבוקר בבית הכנסת.

צעירים - אחיעד מובשוביץ – בשכונה.

10.30 – מלמד בבית הכנסת - נח חיות

13:00, 17:00 – מנחה

מיום ראשון הקרוב, כולל

בחול המועד, יתקיים

מניין ילדים ונוער במניין

המרכזי (עדו) בשעה 08.00

17:15 - דרשת "שבת הגדול" - הרב אילעאי (פרטים בעמ' 15)

יציאת השבת: 18:29

שבת שלום !

לימוד בכורות יתקיים ביום חמישי הבא (י"ב בניסן), מיד לאחר המניין של 05:45.

לאחריו, הרמת כוסית ורוגעלך – ברחבת בית הכנסת.

שימו לב!! בשבת הבאה, פר' צו (הסמוכה לליל הסדר), יתחילו התפילות בשעה

08:00 על מנת שנשוב לביתנו לקידוש ו'המוציא' לפני סוף אכילת חמץ.

מלף טוב!!

* **למזל ויהודה גוטליב להולדת הנכד, בן לאריאל ועדי.**

* **לחנה יעיר, להולדת החימשית (!!!), נינה לעקיבא ושרה, נכדה לכנה ואורי שכטר, בת לשחר ושלמי.**

* **לחיה ונדב גדיש, להולדת הנכדה, בת לנועם ויעל.**

* **לחנה שבט להולדת הנין, מאור יוסף, נכדם של ארי וצביה, בן לנתנאל ודקלה.**

הלכות הכשרת המטבח לפסח / הרב אילעאי

11. **מיקרוגל** – יש לנקותו, להמתין 24 שעות, ואז להניח בו כוס מים ולחממה עד למצב שחלק מהמים יתאדו. יש להשתמש בכוס הכשרה לפסח, ועדיף להוסיף למים חומר ניקוי פוגם.
12. **מדיח כלים** – יש לנקות את המסננים, לאחר מכן יש להפעיל את המדיח עם המגשים בתוכו, בתוכנית הארוכה והחמה. יש להמתין 24 שעות לאחר ההדחה האחרונה של כלי חמץ, לפני פעולת ההכשרה.
13. **שולחן אוכל** – יש לנקות היטב, ולערות עליו מים רותחים מכלי ראשון. לחילופין ניתן להסתפק בכיסוי השולחן במפה, בניילון או בשעוונית.
14. **סירים** ניתן להגעיל. **מחבתות** – יש המגעילים ויש המלבנים. **מחבת טפלון** – אין להכשיר.
15. **בקבוק פלסטיק של תינוק** – יש המחמירים - להחליף. ניתן לנקותו היטב ולהגעילו.
16. **קומקום חשמלי ומיחם** – אם משמשים רק למים, אין צורך להכשיר ודי בניקוי. אם מחממים אוכל על מכסה המיחם, יש להגעיל את המכסה.
17. **תרופות** – תרופה (שאינה כש"פ) שיש בה טעם, כגון סירופ וכדומה, אסור לאוכלה [מלבד חולה שיש בו סכנה], אולם אם טעמה של התרופה מר, ניתן לאוכלה בפסח, גם ללא הכשר, מכיוון שהיא נפסלה מאכילת כלב. יש שנהגו
1. **כלים שהשתמשו בהם לחמץ בחום עם נוזלים**, יש להגעילם. כלים שהשתמשו בהם בחמץ בחום ללא נוזלים, יש ללבנם. כלים שהשתמשו בהם לחמץ בקר בלבד – יש להשרותם 3 ימים במים, ויש שנהגו להכשירם ע"י ניקוי טוב בלבד.
2. כלי עץ, כלי חרס וכן כלי פלסטיק שיש בהם חריצים – אין להכשירם לפסח.
3. **כלי זכוכית** – יש שהתירו ע"י ניקוי בלבד ויש שדרשו להשרותם במים 3 ימים.
4. **כלי דורלקס ופירקס**, יש שהתירו ע"י הגעלה.
5. **לפני ההגעלה**, יש לנקות את הכלי היטב מבפנים ומבחוץ. כמו כן, אין להשתמש בכלי 24 שעות לפני ההגעלה (אין צורך בהמתנה זו לפני ליבון של כלי).
6. את ה**שיש והכיורים** יש לנקות היטב עם חומר ניקוי, ולאחר מכן יש לערות עליהם מים רותחים. יש המחמירים אף לכסותם בכיסוי חוצץ.
7. **חצובות הגז** צריכות ליבון.
8. את ה**תנור** יש לנקות היטב עם חומר ניקוי, ולאחר מכן יש להסיקו על הטמפרטורה המקסימלית כחצי שעה.
9. **תבניות האפייה והרשתות** של התנור צריכות ליבון.
10. **פלטת של שבת** - יש לנקותה, ולחממה בחום גבוה למשך שעתיים. יש המחמירים אף לערות עליה מים רותחים (חשוב לזכור לנתק מהחשמל!).

19. **משחת שיניים** – אם מוסיפים לה טעם, צריכה הכשר לפסח.
20. **מכונת קפה** – אם משמשת רק לקפה, אינה צריכה הכשר לפסח, ודי בניקוי יסודי. יש המחמירים לערות מים רותחים על כל חלקיה.

להחמיר ולהשתמש אך ורק בתרופות שידוע שאין בהם תערובת חמץ. אולם בשום אופן אין לחרוג מהוראותיו של הרופא.

18. **חומרי ניקוי** - מכל הסוגים, אינם צריכים הכשר לפסח.

הלכות ערב פסח שחל בשבת

באכילת קטניות בכלים כשרים לפסח, אך אין לאכול קטניות לאחר סוף זמן אכילת חמץ.
ג. לצורך ברכת "המוציא" בסעודת הערב והבוקר - יחולקו פיתות. כדאי לחשב מראש את הכמות בהתאם לצריכה המשפחתית הצפויה.
ד. בשבת בבוקר נקדים את התפילה לשעה 8:00 כדי שיתאפשר להגיע הביתה, לקדש ולעשות "המוציא" לפני סוף זמן אכילת חמץ (בשעה 10:20). לאחר שעה זו אין לאכול חמץ.
ה. את שאריות הפיתות ושאר החמץ שיוותר מהסעודה - יש לבער עד לשעה 11:25. מומלץ לפורר ולהשליך לאסלה או לשפוך על השאריות חומר ניקוי ולהשליך את השקית מחוץ לבית.
7. **את ההכנות לליל הסדר** (חימום האוכל, עריכת השולחן, הדלקת נרות וכו') יש להתחיל רק לאחר צאת השבת, בשעה 19:30

1. **תענית בכורות** (או סיום המסכת) תתקיים השנה ביום חמישי י"ב בניסן.
2. **בדיקת חמץ** תתקיים ביום חמישי בלילה.
3. **שריפת חמץ** תתקיים ביום ששי לפני חצות היום. לאחר השריפה אין לומר את נוסח ביטול החמץ, משום שאנחנו עדיין ממשיכים לאכול חמץ עד למחרת.
4. **מכירת החמץ** נכנסת לתוקפה לפני כניסת השבת. לכן, את כל החמץ שבדעתנו למכור, יש להצניע לפני שבת, למעט החמץ שבדעתנו לאכול ולסיים במהלך השבת. את שאריות החמץ מסעודות השבת לא ניתן "לצרף" למכירה.
5. יש להשאיר **נר נשמה** מלפני שבת, לצורך הדלקת נרות בחג ולצורך ברכת בורא מאורי האש במוצאי שבת.
6. **סעודות השבת:**
א. האוכל המחולק בחדר האוכל לשבת זו יהיה כשר לפסח.
ב. חלק מהמנות המחולקות לשבת זו מכילות קטניות. לכל הדעות, אין בעיה

“ועשו לי מקדש” / יעקב וכמון

להיות באחריותו של כל יהודי. ובמקום המקדש שנחרב, בנינו בקהילות ישראל בית כנסת שחז"ל כינו "מקדש מעט". מכאן שהתפילה היא בראש וראשונה עבודת ה'.

במידה לא פחותה יש לראות ולהבין את תוכן התפילות. יש מהן שבח לקב"ה, ויש מהן בקשות ממנו יתברך, וכן הכרת הטוב ואמירת תודה. העובדה שמסגרת זו של תפילה שרדה אלפיים שנות גלות ומלווה אותנו עד עצם היום הזה, מעידה על חוכמתם ורוח הקודש ששרתה על הראשונים, ובהמשך על חכמי הדורות, שהצליחו לשמר ולשפר את המסגרת הזו.

אם לתמצת: התפילה היא דרך חשובה ומתמדת לעבודת ה', וכן קיום שיח אישי וציבורי עם הקדוש ברוך הוא. ומתוך כך צריך לומר שהתפילה איננה אירוע תרבותי וגם לא אירוע משפחתי.

“אמר ריש לקיש; כל מי שיש לו בית הכנסת בעירו, ואינו נכנס שם להתפלל - נקרא שכן רע”. (ברכות ח' א').

ומכאן אציין מספר דברים שחסרו לי בסיכומים. לא היה נראה שהמשיבים מתגעגעים לבית הכנסת. כמו כן לא הייתה התייחסות למה שמלווה אותנו תקופה ארוכה מלפני הקורונה והיא, המהירות שבה מתבצעת התפילה. על פי רוב קשה לעמוד בקצב, וגם אם עומדים בו, בלתי אפשרי לכוון בתפילה. והבעייה הנוספת הנובעת גם מזה היא, שאנו לא מנחילים לדורות הבאים לא התייחסות ראויה לבית הכנסת ולא רצון ואף סבלנות להתפלל. הייתי חושב שמגפה תביא את הציבור, בין היתר, לנקודה של "נחפשה דרכנו ונחקורה", לצד ההרגשה של קירוב וחמימות

קראתי את הדברים של חברים אשר התבקשו לפרט מה היה טוב במיוחד במניין שלהם, והאם יש דרך לשמור את הטוב הזה לבית הכנסת. להבנתי, ההתייחסות הייתה בעיקר על מה שהיה טוב, ומעט מאד על האם יש דרך לשמור את הטוב הזה לבית הכנסת.

כל דבר ראוי ורצוי לראות את הטוב שבו. למשל, תקופת הקורונה שאנו עדיין בתוכה, ואשר ללא ספק זו מגפה עולמית נוראית, ויהי רצון שריבונו של עולם יסיר אותה מעלינו מהרה, זימנה גם נקודות אור, וסביר להניח שאחרי שתהיה נחלת העבר, נשמע לא רק סיכומים של איך ובאיזו מידה היא פגעה בנו, אלא גם כמה וכמה תופעות חיוביות שהאירו את החושך. דומני שסיכומי המניינים השכונתיים נתפסים ככאלה. אבל, בלי להמעיט מהיבטים יפים של אותם מניינים, רציתי להעלות כמה דברים שהיו – וממשיכים להיות – חסרים לי, במסגרת ההתייחסות לתפילה בציבור בשנה האחרונה.

אבקש להקדים בכמה מילים נקודות הקשורות למהות התפילה – בכלל, והתפילה בציבור - בפרט. למרות שחז"ל במדרש מציינים כי האבות ייסדו את התפילות (אברהם-שחרית, יצחק-מנחה, ויעקב-ערבית), אנו יודעים שתפילה יומית מנוסחת וממוסדת, ובתי כנסיות, הופיעו רק אחרי חורבן בית ראשון. עד אז העבודה, עבודת ה', התקיימה במשכן ובמקדש, ועיקרה היה הקרבת הקורבנות. כאשר נחרב הבית וגלינו מארצנו, עבודת ה' עברה שינוי רציני, כאשר נכנסנו למה שחז"ל כינו "ונשלמה פרים שפתנו", ובמקום שהעבודה הייתה באחריות הכהנים, היא הפכה

עם הדרת מלך" לא נאמר רק לשחרית ולמוסף של שבת, או לחגים, או לימים נוראים. כמו כן, גם אם לא שרים קטע בתפילה, עדיין יש דברים שהציבור אחראי להם, דהיינו - כל אחד מהמתפללים בציבור, והם עניית "אמן" בקדיש ובחזרת הש"ץ ועוד ועוד.

בינתיים אני מתפלל שיחד עם הטוב שהיה בתפילות השכונתיות, נתייחס בחיוב גם לשיפור התפילה והנוכחות בבית הכנסת.

בין-אישית. אווירה טובה זהו דבר מבורך אבל לא מספיק בכדי ליצור תפילה משמעותית. ועוד חסר לי מאד רצון של חברים ללמוד הלכות תפילה והלכות בית כנסת, עולם ומלואו שיכול לתרום רבות לשיפור עולם התפילה אצלנו.

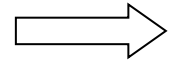
ולבסוף, כמה הערות נוספות. בית הכנסת אמור להיות מבנה מרכזי (ולא רק גיאוגרפית) בקהילה. די עצוב שהיום זה נכון איכשהו, רק בשבתות ובחגים, אבל במהלך ימות השבוע - ממש לא. תפילות מנחה וערבית לא סובלות מעודף משתתפים, בלשון המעטה. ודין "ברוב

הודעות מיוחדות על ועדת הדת לקראת פסח

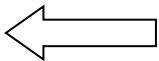
ב. **יום עיון** – לקראת שנת השמיטה הבאה עלינו לטובה, השנה יום העיון יהיה תחת הכותרת "שמיטה: רעיון ומעשה". **יום העיון יתקיים ביום שני, א' דחזה"מ פסח, 29.3, בשעה 10:00 במשטח.** מתוך רצון לערב כמה שיותר חברות וחברים, יום העיון יחולק לשניים ויהיה בשיתוף פעולה עם מערכת החינוך הבלתי פורמאלי. חלקו הראשון של היום (10:00-11:00) יכלול שתי הרצאות (פרטים בהמשך) ולאחריהן יהיה לימוד משותף של ילדים ומבוגרים, בפרגולה. מוזמנים: הורים, סבתות וסבים, וכל החפצים בלימוד תורה עם תינוקות של בית רבן.

קובי שטיין – יו"ר ועדת הדת

א. **מכירת חמץ** – כמו בשנה שעברה, אנו מעודדים חברים וחברות **למכור את החמץ האישי באופן עצמאי, דרך אתרים ייעודיים במרשתת.** יש מגוון אתרים לכך, ומי שירצה סיוע - אשמח להיות לעזר. באתרים השונים: יש להשלים את מילוי הטופס למכירה באתרים לא יאוחר מיום שישי, י"ג בניסן תשפ"א 2021, ועדיף לא לחכות לרגע האחרון. מי שבכל זאת יהיה מעוניין ברישום בחנות, כבשנים עברו, יוכל לעשות כן, ונציג ועדת הדת יעביר את הנתונים לאתר המכירה במרשתת.

פולמוס: מגדר וניהול המשק

גיוון מגדרי בהנהלת המשק

השתתפתי במוצ"ש באספת החברים בסעיף בחירת חברים להנהלת המשק. הייתי מאד מופתע מההתעוררות של חברות וגם של חברים, מהצורך הדחוף לגיוון מגדרי בהנהלת המשק.

לא זכורה לי התעוררות כזו בבחירת חברים להנהלת המשק בעבר ובטח לא בבחירת חברות, ושלא תטעו, ההתעוררות מבחינתי היא מאד חיובית, חשובה ומעודדת. הדבר מראה איכפתיות במה שקורה במרכז הפרנסה שלנו. אבל חברות, איפה אתן בניהול ובעבודה במשק? זו הדרך העיקרית להשפיע איך יתפקד המשק שלנו. אני מכיר מרכזות משק, אני מכיר מנהלות ענפים חקלאיים, אני מכיר מנהלות מפעלים קיבוציים, ואני מכיר עובדות בענפי המשק, רפתינות, לולניות, מזכירות, וכו', אבל אצלנו הנוכחות כמעט ולא קיימת. בואו תיפסו עמדות במשק שלנו, המשווע לחברים וחברות שיישאו בעול האחריות הגדולה בקידום המשק שלנו ובשמירה עליו.

תסלחנה לי החברות שכן עובדות בענפים, אך אתן מתי מעט. הרצון לשבת בהנהלת המשק צריך להיות משולב בעבודה במשק שלנו.

הנהלת המשק מהווה היום "דירקטוריון על", מעל ענפי ומפעלי המשק שלנו. פריסת הנושאים של הענפים והמפעלים היא מאד רחבה, והחלטות רבות מתקבלות במסגרת הנהלות הענפים והמפעלים. ומה שמוטל על כתפי הנהלת המשק אלו החלטות הרחבות והמקיפות סביב הענפים והמפעלים.

פורום זה של הנהלת המשק נמצא בין הענף והמפעל לבין אספת החברים, ואנחנו כבעלי המניות של המשק, צריכים לדעת שהפיקוח וההחלטות נמצאות בפוקוס ובשליטה. בואו נבחר חברות וחברים שישמרו עלינו ועל המשק שלנו. חג שמח!

אלישע תשבי

תשובה לאלישע

אלישע שלום, ראשית אני מברכת על מאמריך. הדברים עולים לשיח ולסדר היום וזה כבר צעד חיובי בפני עצמו. ברצוני להתייחס לטיעונים שהעלית, ועל אף שאין לי ספק שהדברים מגיעים מאמונה שלמה שכך נכון לפעול, אני חוששת שאתה מחטיא את המטרה. שוב ושוב חזרה באספה וגם במאמריך המילה: "דירקטוריון". ואם אכן זוהי כוונת המשורר, יש להעמיד את הדברים על דיוקם. בניגוד לטיעונך שחברי הנהלת המשק חייבים להגיע רק מתוך רשימת חברים המעורבים בענפי המשק, בכל חברה ציבורית שמתקבלות בה החלטות דירקטוריון, הדירקטוריון **בהכרח** מורכב מגורמים חיצוניים **שאינם** המנהלים הבכירים בחברה. אכן, המנכ"ל, סמנכ"ל הכספים, סמנכ"ל התפעול וכו' יושבים בישיבות הדירקטוריון מתוקף תפקידם, אך הם אינם חברי דירקטוריון. מן הידוע הוא שחברי דירקטוריון רבים המכהנים במספר חברות במקביל, אינם תמיד בעלי זיקה מקצועית הקשורה לתחום החברה, ומחובתם כתברי דירקטוריון להביא נקודת מבט שונה ולקרוא תיגר על החלטות בעלי

מכך, בדיוק מתוך הצורך להביא נקודת מבט רעננה ואחרת, בחרנו ביו"ר שאינו עובד במשק וגם לא עבד בו (גילוי נאות: ביקשתי את רשותו של צביקי טסלר לציין את שמו), ואף עמדה על הפרק בשלב מסוים אפשרות של הבאת יו"ר חיצוני, שלא יצאה לפועל.

אינני זוכרת אילו דיונים היו בעבר בנושא ובאילו היקף, אך הם אינם נראים לי רלוונטיים כעת. אני מסכימה איתך כי מעט מידי נשים נמצאות בתפקידי מפתח במשק וכי יש לעודד ולהצמיח מקרבנו יותר נשים מובילות. קרוב ל-10 שנים עבדתי במשק ויש לי המון לומר בנושא על החסמים והמעצורים אך לא אלאה כעת, אלא אכתוב בפעם אחרת. בשורה התחתונה כל אדם ביבנה, ללא הבדל מגדר, זכאי לבחור לו את האפיק המקצועי שיקדם אותו למטרותיו ושאיופתיו - ובמשק יש תקרת זכוכית די עבה. משלח ידו של החבר, כל עוד הוא מפרנס בכבוד, אינו פוסל אותו מלהיות במוקד ההשפעה. ואני חייבת לתהות בקול האם הטענה הזו הייתה מופנית גם לגברים? לא, אין כאן "משחק פמיניסטי" כפי שנטען, יש כאן הסתכלות שרואה לנכון להמשיך את הקו של הפיכת ההנהלה שלנו דומה יותר למודלים הקיימים בחוץ ולחברות הגדולות במשק שמציגות נייר עמדה ברור עם תוכניות עבודה לשילוב מגדרי בייצוג הוגן. לסיכום, לא מתקנים עיוות בעיוות. האחד אינו תלוי בשני וצריך להתחיל מאיפה שהוא. בהצעות פרטיות הועמדו נשים שאינם נופלות בהשכלתן ובמקצועיותן מאף אחד אחר ברשימה. בוא נסכים על כך שכולנו רוצים בהצלחת המשק. בברכת בחירות טובות. שרית פישביין

עניין. אמנם, קבוצת יבנה הינה אגשי"ח ולא חברה ציבורית הנסחרת בבורסה, ומתוקף כך חוק החברות תשנ"ט-1999 אינו חל עליה, אך הרשה לי בכל זאת, רק עבור ההקבלה, כן להביא 2 סעיפים מתוך החוק:

(תיקון מס' 3) תשס"ה-2005 (תיקון מס' 17) תשע"א-2011

(ג) בחברה ציבורית ובחברה פרטית שהיא חברת איגרות חוב יכהנו לפחות שני דירקטורים חיצוניים כאמור בסעיף 239

(תיקון מס' 16) תשע"א-2011

(ד) בחברה שבמועד מינוי דירקטור חיצוני כל חברי הדירקטוריון שלה שאינם בעלי השליטה בחברה או קרוביהם הם בני מין אחד, יהיה הדירקטור החיצוני הממונה בן המין השני.

בחוק החברות הממשלתיות משנת 1993 התיקון מחמיר אף יותר, כדלקמן: בהחלטת ממשלה מס' 1362 ממרס 2007 נקבע כי שיעור הייצוג הנדרש לנשים בחברה ממשלתית הוא 50%

ובחזרה אלינו. קבוצת יבנה קבעה כללים לבחירת וועדת המשק ובאופן מושכל מעמידה שתי עמודות לבחירה ולא אחת. רק עמודה אחת מתייחסת לנושאי תפקידים מתוך ענפי המשק. העמודה השנייה בהגדרתה מתייחסת לנציגי **ציבור**, ועל כן לא ברור לי מדוע גם עליהם חלה מבחינתך חובה שיהוו גורמים ניהוליים מתוך המשק. ההיפך הוא הנכון – זה בדיוק המקום להרחיב את המעגל הסגור ולהכניס כמה שיותר גיוון. גם גיוון מקצועי כגון עובדי חוץ ועובדי ענפים שאינם יצרניים וכן, גם גיוון מגדרי. יתרה

עבודה בשכר / יניב גדיש

התקנון ובלעדיו. הורים מנוסים יותר יעידו בפני אלו שבתחילת הדרך, שהאתגרים מגיעים גם מתוך הבית ולא רק מבחוץ. לצערי הרב, אפשר היה להבין מהדוברים שתומכי השינוי הם אלו ששומרים על הכללים, בעוד המתנגדים (ננזפנו שאנו מעטים) - אדישים לכללים או אפילו תומכים בהפרה שלהם. המציאות כנראה מגוונת יותר. יש בטח רבים וטובים שמתנגדים לעבודת ילדיהם בשכר. חלקם מצליחים יותר וחלקם פחות, אבל זה לא הופך אותם לפחות עסוקים בחינוך ילדיהם. רבים מאיתנו נעזרים ביועצים נבונים בצורות שונות (למשל הדרכת הורים), אבל האספה אינה המקום ליעוץ מה לענות לילד הפרטי שלי.

לי מאוד מפריע שהתפתח דיון על דחיפות החלטה אל מול קשיים טכניים, בעוד שהשאלה הרעיונית מושקת. השאלה הרעיונית לא יכולה להיקבר ובטח שלא במהלך שעיקרו חינוך. מתן תמורה אישית על עבודה נוגד ערך ליבה של הקיבוץ. מותר לחיות אחרת, כפי שמותר להיות חילוני או להגר לארץ אחרת. אנחנו בחרנו לחיות בדרך הזו (חברה שיתופית, שוויונית, דתית, בארץ ישראל), ואנחנו מכירים בקושי ליצור חברה רב דורית עם רשימת ערכי ליבה כזו. אנחנו גם חברה דמוקרטית, ולכן יש לנו יכולת לשנות החלטות. זכותם של המעוניינים בכך להוביל שינוי ואף למחוק ערך מערכי הקיבוץ, ובלבד שזה יהיה עצם הדיון ולא על גבו של הנער.

לאחר הודעת הנהלת הקהילה על עצירת הדיון בנושא תקנון עבודת הילדים, התפתח שוב דיון על עצם הצורך בשינוי התקנון. אם למדוד לפי כמות המילים שנאמרו באספה, נראה כאילו להורים האיכפתיים יש צורך גדול בשינוי, ולבעלי התפקיד יש קושי אירגוני/טכני ליישם את השינוי. רק מעט המילים שאמר אלישע התייחסו לפן הרעיוני של ההצעה. אלישע, באופן פרדוקסלי, מצטרף לגישה שזאב היטיב לבטא, שמדובר בדיון על אחד מערכי הקיבוץ. אלישע תומך בשינוי שלו וזאב מתנגד, אך שניהם מסכימים שהדיון הוא על המהות.

ראשית, אני מציע שעד שהנהלת הקהילה לא תציג מידע מספרי על היקף עבודת הנוער בשכר ועל ההתפתחות של התופעה לאורך השנים, איש לא יקח לעצמו את הזכות להודיע לנו את העובדות. המניפולציה שניתן לעשות בדרך זו אינה ראויה לנושא. ניתן לדון בתופעה גם אם היא מצומצמת. אני מניח שלו היינו חושבים ש-10 חברי קיבוץ מקבלים הכנסות מעבודה לכיסם הפרטי, זה היה ראוי לדיון.

שנית, ברור שהתקנון שהוצע ניסה לתת מענה לרצונות שונים, אך למרות המאמצים שהושקעו בו, הגיע לא מוכן כהלכה. היתה בו תשובה מאוד ראשונית לשאלה של הנוער אל הוריו, לא מעבר לכך. התעמקתי בו רבות מיום שפורסם, ואני שמח שנפקחו העיניים והובן שהוא אינו מחזיק מים. אתגרי חינוך הילדים לעבודה ימשיכו ויעסיקו הורים, עם

קצרים

ק. הילה

מרטין ביקש ממני לעשות מטבחים עם פורמייקה בבתי החברים. סירבתי כי לא רציתי שאף משפחה בקיבוץ תהיה "שפן הניסיונות" שלי. מרטין קיבל את זה ושלח אותי להתנסות ב"נגריה של שרגא" ברחובות, עד שהתמקצעתי בחדרי שינה ומטבחים. עשיתי 100 מטבחים אצל חברים ואהבתי מאוד את העבודה. סקופ קטן: כל משפחה בחרה צבע אחר של פורמייקה, ואני ידעתי בעל פה את כל מספרי הצבעים של הפורמייקה. אם הייתי יודע לבגרות את החומר בגמרא כמו את מספרי הצבעים, הייתי עובר את הבחינות בקלות.

ואחרון חביב: את כל השולחנות של חדר האוכל עם פורמייקה אני בנית, והפורמייקות מחזיקות הרבה שנים כי הן

זהו, הנגריה הישנה נהרסה השבוע, לטובת הרחבה של חוות המיכלים של הזיתיה. קי הילה לא נשארה אדישה, וביקשה מאריאל, ותיק הנגרים, להעלות כמה אפיזודות מעברה של הנגריה.

בדרך כלל, סיפורי עבר מתחילים בקטן ומסתיימים בגדול. במקרה של הנגריה, כך לפי התיאור של אריאל, החלק המפואר היה בעבר. אריאל: "בעבר היה צוות של נגרים שכירים שבאו מבחוץ. הם עשו את העבודות המקצועיות, ואנחנו, נגרי הקיבוץ, עשינו את העבודות הפשוטות יותר כגון הקמת הלולים.

הייתי התלמיד של מרטין איתן ז"ל, המנהל המיתולוגי של הנגריה, ולמדתי ממנו תוך כדי עבודה. התחלתי עם חלונות ומשקופים ואז

בניית לול דרום. מימין: אריאל דיטור, דדה יעיר, מרטין איתן ויאהרון הנגרי.

הריסת הנגריה הישנה. צילם: אליקים איטלי.

בנויות נכון וחזק. כל יום עשינו בפרס (press) בנגריה שמונה שולחנות. בקיץ הייתי מגויס לגד"ש לעבודה בשדות סלק הסוכר, בסביבות גבעת וושינגטון, ובסיום העבודה בגד"ש הייתי עולה על הטרקטור ונוסע לנגריה, להמשיך להדביק את השולחנות". אז הנגריה היא איננה עוד, והמדור מקווה שהנגרות תחזור לנעוריה, והנעורים יחזרו אליה.

בית בקבוצה

כמו לכולם, החזרה לשיגרה מרגשת מאוד ...
לאחר מבצע של משרד הרווחה, חוסנו כל הדיירות והצוות ואנחנו כבר עם תו ירוק. את חודש אדר ציינו בדירה בסדנת "יוגה צחוק" ובמסיבת פורים פנימית. השבוע של פורים היה מלא פעילות בזכותן של בנות השירות הנהדרות שלנו, שיראל ורני. בהתרגשות חזרנו השבוע לאכול בחדר האוכל – צוות ענף המזון קיבל אותנו באהבה ובשמחה!
ביום שישי האחרון נערך מירוץ אתגרים בעיר יבנה. השתתפנו עם המלווים – מתנדבים/ות מהקיבוץ. תודה לכולכם על ההשקעה כל השנה.
בשבוע הבא: נבחר, ננקה ונצא ביום חמישי לחופשת פסח ארוכה. לאחר תקופה ארוכה, חזרנו לאכול אצל משפחות בשבת בבוקר - הדיירות מאוד אוהבות להתארח ולהכיר עוד חברים. משפחות נוספות שמוכנות לארח בשבת בבוקר, יפנו לדליה.

חג שמח בבריאות טובה
דליה ודפי.

משולחן תרבות / רחלי ויצמן ורוויה גורליק

לפניכם האירועים המתוכננים לתקופה הקרובה:

"אביה ה'יצ פסח בא"

❖ תוכנן טיול לאיזור זכרון יעקב, אך בשל מגבלות הקורונה הטיול יתקיים בסביבה הקרובה, עם הפעלות לכל המשפחה.

ביום שלישי, י"ז בניסן (30.3), בשעות אחה"צ.

❖ יום רביעי, י"ח בניסן (31.3) בשעה 18:00, מופע כליזמר.

"הקליינע מענטשעלעד" - לכל המשפחה! להקה שמנגנת מכל הלב מוזיקה ושמחה!

❖ יום רביעי, כ"ה בניסן (7.4), ערב יום הזכרון לשואה ולגבורה - הקרנת הסרט "מורנוב" ושיחה עם הבמאי חן שלח.

❖ יום שלישי, א' באייר, (13.4), ערב יום הזכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות

האיבה:

18:45 - טקס בבית העלמין

-מפגש משפחות שכולות, הדלקת לפיד הזיכרון ולאחר הצפירה -

ערב "שרים לזכרם".

❖ יום רביעי, ב' באייר (14.4), יום הזיכרון - תערוכת הזיכרון

ערב יום העצמאות - תפילה חגיגית ומפקד.

❖ יום חמישי, ג' באייר (15.4) יום העצמאות ה-73 למדינת ישראל.

משחק ניווט יבנאי אינטראקטיבי וציפורים.

הכל כאובן בסיס לעינויים פסח הנחיות הקורונה

פרטים מדויקים יפורסמו בהמשך.

נאחל לכולנו חג פסח שמח וימים אביביים בריאים ומשמחים

ואצת התרבות

"בן המקום" / רמי עפרוני

בכפר קטן בפלך קייב, כיום אוקראינה. עוד בארץ מוצאו החל לפרסם סיפורים באידיש ואף בעברית, אשר נושאים המרכזי היה המהפכה הרוסית. כשהגיע ארצה, בן 33,

הסתובב רבות בשכונות ירושלים שמחוץ לחומה והתרשם עמוקות מריכוזים של יוצאי תימן שהמשיכו לנהל את חייהם כמו שנהגו בצנעא ובחצרמוות (מחוז בתימן). התוצאה היתה שני ספרים שבזמנו היו להיטים: "יעיש" ו"היושבת בגנים".

הזו היה נשוי למשוררת יוכבד בת מרים, והיה מעורב חברתית בחיי התרבות של ירושלים. לעובדה זו אביא לפחות שתי עדויות. לפי בקשת הנשיא השני, יצחק בן

צבי, הוא חיבר את מגילת היסוד להקמת מוסד יד ושם. בתום מלחמת ששת הימים נענה לבקשת ראש העיר ירושלים דאז, טדי קולק, וחיבר מנשר מיוחד לכבוד שיחרור מזרחה של העיר ואיחודה.

לא חלפו ימים אחדים ובנו יחדו, נחום (זוזיק) הזו, נפל בקרבות סביב השליטה על מוצבי הר הצופים. האירוע הטרגי קטע באחת את המשך יצירתו הספרותית ולא עלה בידו לסיים אף אחד מכתביו שהיו בעיצומם. לאחר מלחמת יום הכיפורים הלך לעולמו, כאשר הוא משאיר בעיזבונו עשרות רבות של סיפורים בלתי גמורים, ואף כתב יד בקלסר עב כרס, שלמרבית הפלא עוסק בחיי

בשנים האחרונות אנו עדים בשדה התרבות והספרות, לתופעה מאד מעניינת ולעיתים קרובות אף מרתקת. מדי כמה חודשים פורץ למוספי הספרים, התרבות והספרות, משורר

או סופר שמזה עשרות שנים לא שמענו אודותיו ואף לא קראנו דבר מפרי עטו. אלה יוצאים לפתע מנבכי השיכחה, חוזרים ועולים על סדר יומם של חובבי הספרות והשיר.

תופעה זו, החוזרת ונשנית, ניזונה מעבודתם המסורה של חוקרים ותיקים ו/או סטודנטים, שבמסגרת עבודתם האקדמית חופרים, חותרים וחוקרים

ארכיונים פרטיים וציבוריים, עיזבונות, מכתבים ומגירות מלאות כתבי יד.

אנשי הרוח והעט השאירו אחריהם בדרך כלל חומר רב, החושף בפני החוקרים מהיכן ינקו ושאו, מה הביא אותם לכלל כתיבה, מה הייתה השפעת הסביבה הקרובה והרחוקה. עם מי הם ניהלו קשרי מכתבים הדוקים. עם עמיתיהם? עם בני משפחותיהם? אילו קשרים נקשרו על בסיס רומנטי, מקצועי, פוליטי ועוד.

הסופר שעלה לאחרונה לכותרות, עם מציאתם של ארגזי עיזבון שלא נחקרו עד הנה, הוא הסופר הארצישראלי, איש ירושלים, **חיים הזז**. הוא נולד לפני 123 שנים

הפרטיים והציבוריים של ישו הנוצרי, תחת השם "בן המקום". כאן הרשו נא לי, קוראי הנכבדים, לסטות לרגע מן הנושא ולספר לכם משהו בפרטי. אמי זיכרונה לברכה, הייתה במשפחתנו הענפה הסמכות העליונה לאישור קבלת החלטות אישיות ו/או משפחתיות. כאשר מי מאחיה החליט לרכוש פרדס חדש, או לעבור לדירה אחרת, או להחליף את הרכב המשפחתי, הוא היה חייב לקבל את אישורה של אחותו הגדולה.

את צברית? אלא ברור וישיר: "האם את בת הארץ?" סיפור זה עלה בזיכרוני כאשר בעיזבון הזז נמצאו הקטעים מסיפורו על ישו, שלא הבשיל ולא הסתיים, ואת שמו קרא "בן הארץ".

באותם ימים רחוקים, נהוג היה שסופרים שעמדו להוציא בדפוס ספר חדש, היו מפרסמים במוספי הספרים והספרות פרקים נבחרים ממנו. כך גם עשה הזז, ולאחר פרסום הפרק הראשון כבר זכה לקיתונות של

שופכין, קריאה לחרמות ונידויים (בעיקר ב"הצופה", בטאונה של הצינות הדתית, וכמובן מפי רבני ערים, אנשי חינוך ורוח). יחס עוין זה גרם לו לסופר להטמין את כתב היד

["בן המקום", חיים הזז, עמ' 106]

לפני ועד כמה רוחות שנוכחו בכניסתם והכניסו כניסו של חוריים. קצנו אחים חוריים מפני הכולה והסלבו צעם לים תוענו מנוח שמיניאין מפני השלכן ורומי סמכמירוחים וכנען לפני כנבא לו הרוח. שררה רעיעת חוזי במוסמ. תוכנים ופרש קשרים מפל ים והנחו אתן דחמראת ופניקסאות שלום ופרשו למורה ונברה ולחי עולם תבא. וזלח ה רביים הריבה שנקיסמו ספח לפח. ותחורחו וזלכו. שלשה וארבעה ימים קודם תוג חוזר והלכורים אל ישו וספרו לפני כל אתו עמל שמעלו וכל אתו מחחרות שחחרו וכל אותה בריכה עששו.

שמעון צירא חור בסוף סולם. קיף ויגע חור וגומו שחחר מאבן ורכים ופניו מפורחות בן חמסס ועינו מארות. יפו ספח לקריאתו מה שלא ספח עם כל שאר הלמידיו.

עו שחחר על רעלי טוריו. שמעון צירא ספח וישבו לום לנכנס מתמסרם זו לאחד סל יז. תוליה רביא לו שלום סאסו תבדיר ואחוריו. סלו אלום אנכידים לילה אחד רעור לפני יפה ולספן. כיון שלא נגן ישו דעמי על כן. שחכנים בור הוציא בור. נפל עצמו וספרו לו מסמנת ובאריכות משערו עשעה כל קוסם ורבים שראו עינו ושמעו אונני. רכבים כפסוסם ודברים כענינם. אתו וספן ועמל כסיסו את רביות כלילה ואתה אורה שראו בוקעת ועולה קיסמאקיסמא. ברכ אחר כאן ובק רבה וזלמח. וסיום כן:

- עוד המלחה מרובה לפנינו. אולם כבר עשיתי רבים הם בניהם. סמפסס לישקיעו של הקודש טוריו ורבים הם

בקלסר פשוט ועליו כתב במילה אחת: "ישו". לא בכדי בחר הזז בשם "בן המקום", המציין כי הוא בנה וצייר את דמותו של ישו הנוצרי באופן אחר לגמרי מהמקובל במחקר ובספרות, ומתוך נקודת מבט ייחודית ומקורית שלו.

עתה ראה אור פרק אחד מתוך הסיפור המרתק, כשהוא מלווה ברישומי נופים מירושלים והרי יהודה של הציירת אנה טיכו. רישומי פחם אלה מתפרסמים כאן לראשונה מתוך עיזבונה, ובאדיבות מוזיאון ישראל. תאוה לעיניים ולנפש.

ועוד לא סיפרנו על לשונו הבלעדית של הזז, שבשלה ניסו לכנותו "עגנון הישראלי", כינוי ששמואל יוסף עגנון דחה מכל וכל. אציג

במסגרת זו היה כמובן מקובל שהיא גם הייתה צריכה לאשר כל בן זוג או בת זוג שהיו מצטרפים למשפחה מבחוץ. כאשר בן דודי, עדי סמל (שהיה מנהל

התרבות של מוזיאון תל אביב ואחר כך מנכ"ל מוזיאון מגדל דוד בירושלים), הגיע אליה כדי להציג בפניה ולקבל אישורה לכוונתו לשאת לו לאישה את בח"ל שרה ברייטברד (האוצרת הראשית של מוזיאון תל אביב, חוקרת אמנות ומבקר), היא כמובן נחקרה כדי לעמוד על טיבה. בתחילה נשאלה מספר שאלות הקשורות להתמצאות בתנ"ך, בעיקר בפרקים שנלמדו בע"פ: שירת הים, האזינו, שירת דבורה וכד'. לאחר מכן עברה לספרות עברית (ביאליק, טשרניחובסקי, אלתרמן ועוד).

ואז, לפתע, זרקה אמי שאלה לחלל: "האם את בת הארץ?" לא שאלה: "היכן נולדת?" לא "מה מוצא משפחתך?" ולא פשוט "האם

סב). אחת מנשים נאות אלו, שהן מועטות, שאם פגע בהן אדם חסיד, הוא כובש עיניו בארץ כדי שיינצל מדינה של גיהנום, ואם פגע בה עם הארץ, הוא עומד כאילו הארץ אחזתו, מביט אחריה ואין יכול לפרוש ממנה ... הביט בה ולא אמר לה כלום. איני כשאר הנשים, חזרה וכבשה עיניה בקרקע ואמרה בלחישה - איני כשאר הנשים. מריר עסקי, יבכון עמי כל מרירי ליבה. (ע"פ מועד קטן ח') היא דיחקה בכתפה ופיה התנאה בבת צחוק של ענווה והרהור לב ..."

בפניכם רק כמה מקורות המופיעים בקטע מתוך הסיפור המדובר, ותעידו בעצמכם ששמואל יוסף לא דייק בדבריו: אבות דרבי נתן, יחזקאל כ"ב, משלי, קהלת, משנה סוטה, בבא קמא, מדרש אסתר רבה ועוד כהנה וכהנה.

ולמי שטרם השתכנע, הרי קטע לדוגמא: " ... בערב החג של ראש השנה דחקה אשה אחת ונכנסה אצל ישו והניחה לפניו חלוק של צמר. היתה זו אשה צעירה ונאה ביותר, מה שקורין הבריות: "פת עמילה" (מסכת שבת

קצרים משולחנה של מנהלת אשכול השירות / סיון לנג

ניקוי הקיבוץ – תודה לכל המתגייסים למשימת הניקוי. לאחר שבשנה שעברה לא ניקינו בגלל התפרצות הקורונה, ולאחר שנה בה אנו נמצאים בתוך פרויקט בנייה – היה ניכר שאנו צריכים לצאת למבצע ניקוי כזה. אז שוב, תודה! וניפגש בפעם הבאה.

פסח – נקדים את התודה והברכה. לכל העוסקים בכל צרכינו, לקראת שבוע שיא בענפים השונים, תודה גדולה על השפע שאתם נותנים לנו, על השירות הזמין, על המענה לכל צורך ועל כל עבודתכם הקשה. **לענף המזון על כל עובדיו, לענף הבגד על כל עובדיו, לעובדים בחנות, ולכל ענפי השירות השונים – תודה!**

מאצרת האשפה שלנו משמשת הן את הענפים השונים והן את החברים. כיום איזור המאצרה לא מסודר, ואנו משלמים אלפי שקלים בחודש על פינוי האשפה מהמאצרה (ולא בטוח שרק אנחנו משתמשים בה). אנו מבקשים לעשות סדר הן בתחום הסדר והניקיון באיזור והן בתחום השימוש במאצרה, שיוגבל למורשים בלבד.

אושר חן לקח על עצמו את האחריות על מאצרת האשפה.

המאצרה כולה תינעל, ולא יהיה ניתן לשפוך פסולת ולהכניס פסולת ללא תיאום מול אושר חן. הענפים השונים יקבלו מאושר מפתח והוראות, מתי ואיך ניתן להשתמש במאצרה.

אין להניח אשפה מחוץ למאצרה!

תודה מראש על שיתוף הפעולה.

משולחנו של מנהל הקהילה / שמשון גוטליב

בעקבות אספת החברים

משיכת ההצעה נבעה ממספר סיבות, ביניהן קולות שנשמעו באספה ובפורומים אחרים כנגד הנוהל ברמה העקרונית והערכית, ובנוסף היו בהצעה נושאים פרקטיים בתחום העסקת הנוער בתשלום שלא ניתן להם מענה הולם.

הנהלת הקהילה מעריכה מאוד את ועדת חינוך שעמלה רבות על הכנת הנוהל, הובילה תהליך ציבורי לדוגמא, ואף זכתה לתמיכה גדולה במזכירות היוצאת ובמועצה. הוועדה סבורה שהנוהל שהוצע הוא הנכון ביותר עבורנו בעת הזו. עם זאת היא לא ראתה לנכון להוביל אותו ללא גיבוי של המזכירות המתאמת והנהלת הקהילה.

הדיון סביב הנושא היה ער. מצד אחד היו שסברו שזו הזדמנות לדיון כן ואמיתי בסוגיה מרחפת באוויר כבר מספר שנים ומאתגרת אותנו. מצד שני הובעה הדעה, גם ע"י הנהלת הקהילה, שהנוהל המוצע מעלה קשיים עקרוניים ופרקטיים ולצד זה הוא לא נותן מענה לאתגר. נציגי הנהלת הקהילה הצהירו שהם מתכוונים להמשיך לעסוק בנושא ושמבחינתם לא מדובר בהורדתו מסדר היום, אלא ברצון לחשיבה נוספת. לאור זאת ברור שהסוגייה תמשיך להעסיק אותנו גם בעתיד.

קיווינו שנוכל להציג באספה את נושא הבנייה, יחד עם הצהרת הכוונות שלנו לגבי קידום אבן הדרך השנייה עם נחמיה רפל שיעמוד בראשה. אך הזמן תם והאספה נסגרה ולא הגענו לידי הצגת הנושא. הבנייה של פרויקט אבן הדרך הראשונה הולכת ומתקדמת ויש לפרויקט גם מועד סיום, אי"ה פסח בשנה הבאה. קידום

האספה האחרונה התמקדה בשני נושאים שעוררו עניין רב. הנושא הראשון היה מקומן של הנשים בהרכב הנהלת משק המוצע ע"י ועדת מינויים. היו מי שחשבו שההרכב המוצע מוטא שלא בצדק לכיוון הגברי. ועדת מינויים הציגה את עמדתה שהמועמדים שהיא הביאה לא נבחרו על בסיס מגדרי אלא על בסיס מקצועי, ועל כך נסב הדיון.

בסופו של הדיון על תמהיל המועמדים להנהלת המשק* המורכבת מנציגי ענפים ונציגי ציבור ניתנה אורכה של מספר ימים כדי לאפשר לחברים להגיש הצעות פרטיות. הקלפי תיפתח להצבעה בשבוע הבא לאחר שעד סוף השבוע פורסמו הצעות נוספות בלוח המודעות.

עוד לפני הצגת המועמדים להנהלת המשק הוצגה ע"י ועדת מינויים הצעתה להרכב ועדת החינוך החדשה: **חמוטל דברת-איתן (מרכזת)**, טל בגלייבטר, מור וולף, ניר שריד ומתוקף תפקידים שמשון גוטליב (מ. קהילה), אסף בית אריה (מ. אשכול חינוך) ונעמי ליבר (מ. הגיל הרך). הוועדה נבחרה ברוב קולות.

הנושא המרכזי השני שבו דנו היה בעניין הודעתה של המזכירות המתאמת והנהלות המשק והקהילה שהן מושכות את הצעת הנוהל המבקש להסדיר את עבודת הנוער בקיבוץ. ההצעה הוצגה ונידונה באספה קודמת וההחלטה על משיכת ההצעה היתה בתווך שבין שתי האספות.

*צביקי טסלר יו"ר הנהלת המשק נבחר לפני מספר שבועות.

פרויקט אבן הדרך השנייה הוא צו השעה. האספה הבאה תהיה רק לאחר חג הפסח. למרות זאת לא נעצור, ונמשיך להתקדם ולסלול את הדרך ואי"ה נשוב לאספה מיד לאחר החג בכדי לקבל את אישורה.

הדירות המתפנות בשכונת הקומתיים

במהלך השנה הקרובה ועד שיושלם המעבר של 26 המשפחות לדירות החדשות, התפנו מספר דירות בשכונת הקומתיים הממתינות לאיוש על ידי משפחות צעירות שגרות כיום בדירות הקוטג' הלא מורחב. ועדת חברים החלה בבירורים עם המשפחות, לגבי מספר דירות הפנויות כבר עתה בקומה שנייה. לאחר חג הפסח בכוונתנו להיפגש עם כלל המשפחות האמורות לעבור לדור בבתי הקומתיים ולהציג בפניהן את אפשרויות המעבר, צפי הדירות המתפנות ומה ניתן יהיה לעשות בדירה.

רכב שעיר

נושא הרכב מעסיק את ההנהלות לא מעט. אם זה מחסור ברכבים ואם זה רכב שחוזר מלוכלך או רכב עם מיכל דלק ריק בגמר הנסיעה ועוד. הפעם אנחנו מבקשים להציף נושא שגורם לעוגמת נפש גדולה והוא נושא הסעת כלבים ברכבים ללא הגנה על המושבים. הכלב הוא אמנם חברו הטוב של האדם אבל הפרווה שלו היא אויב מר של ניקיון הבגדים והרכבים. הסעת הכלב ברכב משאירה על המושבים

שערות שמפריעות מאוד לשאר המשתמשים באותו הרכב. קשה מאד לנקותן ולעתים הם נצמדות לבגדי הנוסעים. זהו מטריד שיש שרואים בו - ובצדק - פגיעה וחוסר התחשבות.

אנחנו מבקשים מכל מי שמתכנן להסיע כלב ברכבי הקיבוץ להכין מראש את המקום לקליטת הכלב. ניתן לפנות **לאלי מוזס** ולשאול ממנו שמיכה ייעודית אותה ניתן לפרוש על המושבים. אם זה לא מסתייע, אנו מבקשים לכל הפחות לשים מצע אחר, כל שמיכה ישנה או סדין ישן יעשו את העבודה. יש לזכור שכלי הרכב שלנו הם בשימושם של כל החברים ואנו מצפים להתחשבות ולרגישות מצד בעלי הכלבים. נודה על הבנתכם ותשומת ליבכם!

הישורת האחרונה

אנחנו נכנסים לשבוע מורכב, סיום ההכנות לפסח, בחירות לכנסת, בחירת הנהלת המשק ומעבר בסוף השבוע לשעון קיץ. יום הבוחר הוא יום שבתון. כשמו כן הוא. הענפים שבהם יש עבודה הכרחית נערכים לכך ועל כך כתבנו בעבר.

"אוכל, קדימה אוכל": ביום שני בצוהריים בשעת חלוקת האוכל יחלקו גם את האוכל ליום שלישי, יום הבוחר. ביום הבחירות יהיה ניתן לקחת באולם הגשה עצמית מוצרי חלב, ירקות ולחם.

"דרשת שבת הגדול" תתקיים בבית הכנסת

בשבת זו (פר' ויקרא) ב-15:17

מפי הרב אילעאי. הנושא:

פסח כאחרית היא'ט: על חירות ואחריות

מה נלפס חנח

ביום רביעי, י"א בניסן, 24.3 יתקיימו במחסן הבגדים:

1. מכירת בגדי נשים "התחדשות", בין השעות 16.00 ל-19.00
2. מכירת בגדי ילדות לחג "מעגלים בניה", מידות 2 עד 20, במחירי מבצע, בין השעות 16:30 ל- 19:00
3. מכירת כיפות סרוגות מכל הגדלים.

בברכה, עפרה

אחות כוננת בשבת פרי' "ויקרא" – אילה עמיר.

שעות עבודתה של ד"ר מיטל יפורסמו מדי יום ראשון בקבוצת הוואטסאפ "ידיעות יבנה".
שינוי חד-פעמי בלו"ז של המרפאה: ביום שני, המרפאה תהיה סגורה בין 07:30 ל-08:15 לשיבת צוות, ובין 09:45 ל-10:15 – להרמת כוסית לחג של צוות הבריאות.

ימי שישי במרפאה: ב-19/03/21 תהיה המרפאה סגורה. במקרים דחופים בלבד יש לפנות לאחות בית סביון. ב-26/03/21 - אורית.
ביום שלישי 23/03/21 – יום הבחירות, המרפאה תהיה סגורה. הפניות תהיינה במתכונת חירום בלבד, כמו בכוננות רגילה.

* תזכורת! - כל הגעה למרפאה, כולל לבדיקות דם, יש לתאם מראש טלפונית מול המרפאה.
* על אחת כמה וכמה מי שמרגיש לא טוב, אסור לו להגיע למרפאה אלא ליצור קשר טלפוני. על אף ההתקדמות בהתחסנות חברי הקיבוץ, אנחנו מבקשים לחזור ולהדגיש שיש עדיין להקפיד ביותר על הכללים.

טלפון חירום: אחות בכוננות - 4000, איחוד הצלה – 1221.

רק בריאות, צוות המרפאה

סֵדֶר פֶּסַח

אביגיל מגידנה גרוס

מוֹטֵב לוֹ לְאֶדָם שְׂיִכְבֵּס אֶת דְּאֲגוֹתָיו
רְצוּי הַפְּעַם כְּבִיסָה לְבָנָה
אִם יִנָּקֶה אֶת חִלּוֹנוֹת חַיֵּיו
תִּשְׁתַּנֶּה לוֹ כָּל הַתְּמוּנָה.
הַלֵּוּאִי שְׂיִצְלִיחַ לְאֹרֶר אֶת מַחְשְׁבוֹתָיו
לְשַׁחֲרַר אֶת מָה שְׂמִיתָר
לְבַחֵן מִחֲדָשׁ אֶת הַכֵּלִים וְהַקְּלָלִים
לְחַפֵּשׂ אֶת מָה שְׂנִסְתָּר.
וְאִם רַק יִדַּע לְהַפְרֹד מֵהַחֲמִצּוֹתָיו
לְפָנֹת מְקוֹם לְחַיּוֹת חֲדָשׁוֹת
אוּלֵי נַעֲלִיו יִצְאוּ לְמַסַּע
לְקִרְאֵת הַפְּתָעוֹת מְרַגְשׁוֹת.
מוֹטֵב לוֹ לְאֶדָם לְמַן אֶת בְּגָדָיו
לְהַתְּבֹנֵן בְּתַדְמִיתוֹ הָאֲחֵרוֹנָה
לְשִׁטּוֹף בְּמִים נְקִיִּים אֶת דְּרָכָו
לְאַבֵּק כָּל פֶּסֶת אֶמוּנָה.
וְאִם יִשְׁכִּיל לְעַדְכֵן אֶת רְשִׁימוֹתָיו
מָה אֲחֵרוֹן וּמָה רֵאשׁוֹן לוֹ בְּאֶמֶת
אוּלֵי הָעֶבֶר יִפְנֶה מְקוֹמוֹ
וְחֵרוֹתוֹ שׁוּב תִּצָּא לְשׁוֹטֵט...

על השירים: יצחק ברוכי

הכתובת למשלוח מאמרים למערכת: bimkomon@gmail.com
המערכת: דינה ספראי, טליה גולדברג הישראלית, רעיה זלקינד, ניר יעקבי ושרית